

متن پرسش

سلام خدمت استاد: قبلاً سوالی (۲۷۲۵۰) خدمتتان عرض کردم که کتاب مبانی نظری نبوت و امامت را سفارش کردید. ولی کلاً عیب از جای دیگری است چون اخلاقی پیدا کرده‌ام که برای هر چیز جزئی چرایی برایم پیش می‌آید و می‌خواهم دلیل عقلی و فلسفی پیدا کنم. برای هر مسئله چرایی‌های زیادی برایم پیش می‌آید. نمی‌دانم شاید به خاطر ندانستن منطق دچار مغالطه شده‌ام. یا شاید به خاطر ندانستن کامل مسائل فلسفی و معرفت‌النفسی نمی‌توانم مسائل را تحلیل کنم. در کل با پیش آمدن یک سوال در مورد آن سوال فکر می‌کنم تا آن مسئله بر طرف شود یک دفعه سوال دیگر پیش می‌آید تا همین طور می‌رسم به جایی که شروع کرده بودم، و در جا می‌زنم. ۱. آیا این عادت خوبی است که پیدا کرده‌ام؟ ۲. اگر اخلاق خوبی است چه راهی برای پیدا کردن جواب‌هایم است؟ ۳. آیا باید از منطق و مقدمات فلسفه شروع کنم؟ ۴. یا اصلاً این راه، راه من نیست پس چگونه از این اخلاق آزاد شوم؟ ولی از طرفی تا از نظر عقلی قانع نشوم شور و انگیزه قوی برای دین داری ندارم. ببخشید وقتتان را گرفتم با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. مرحوم شهید مطهری این حالات را گذرگاه خوب و منزلگاه بد می‌داند، از آن جهت که انسان با استدلال‌های عقلی، مطالب را بپذیرد چیز خوبی است ولی این که بعد از آن باز خود را معطل آن مباحث کند، منزلگاه بدی است. ۲. باید با جواب‌دادن عقلی به موضوعات، راه را ادامه داد. ۳. فکر می‌کنم مباحث «معرفت نفس» بیشتر راه‌گشا باشد. ۴. به همین جهت کتاب مذکور پیشنهاد شد که اگر با دقت و با برنامه دنبال شود، ملاحظه می‌شود چگونه دین اسلام دقیقاً عقل ما را مخاطب قرار داده تا ما با عقل خود وارد دین شویم. موفق باشید